

ארץ ישראל וגבולותיה - סלע מי מריבה - מעלה עקרבים

וזו לכשעצמה חוויה מרגשת ומשמחת, לזהות את המקומות ולפגוש את הסלע שהtan"ר מדבר עליהם.

אולם מה שהתגלה לנו אחר לימוד עמוק, שהוא המקום הוא "קדש מדבר צין" שבו ארככל הסיפור של מימריביה, והסלעה זהה המזוכר, הוא בדוק ואותה הסלע! וכרכמסופר שם:

ויבאו בני ישראל כל הארץ מדבר אז בחזרה בראשון ושב העם בקדש ותמתת שם מרים ותקבר שם. וילא היה מהם לאEDA ויקהל על משה ועל אהרן...
ויביר ה' אל משה לאמר. קח את המטה ותקהל את הארץ אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הפלע לעיניהם וגנתו מימי וחותאתם להם מים מן הפלע והשחתת את הארץ ואת ערים. ויקח משה את המטה מלפני ה' באשר צוהו. ויקהל משה ואהרן את הקהל אל פנוי הפלע ויאמר להם שמעו נא המרים ממנו הפלע הנה נוציא לכם מים. ותרם משה את ידו וינה את הפלע במטה פעמים וניצאו מים רבים ותשתת הארץ ובערים.
(במדבר כ, א-יא)

משה רビינו הביא את בני ישראל עד שערי ארץ ישראל, שם הוא עומד במדבר צין מול הפלע היוצר את גבול הארץ!

מה שאנו לומדים ומה חדשים בסוגיה זו בשיעורים ארוכים הוא, שכשם שייחסו בן נון פתח את שערי ארץ ישראל על ידי נס של בקיעת הירדן, כך היה אמרור משה רבינו לפתח את שעריו ארץ ישראל בדרך נס על ידי הדיבור אל הפלע והוצאת המים. ויתירה מזו יש ללמידה מן התan"ר וחוז"ל, שהמים היוצאים מן הפלע היו אמרורים גם לרפא את כל האзор ולהפוך אותו לגן עדן. אכן אמנים, במקומות לדבר אל הפלע, משה רביינו היכא אותו פעמיים ונגזר עליו שלא ייכנס אל הארץ. ובעקבות כך, הסיפור של עם ישראל המגיע לתיקונו, מתעכב במאות אלף שנים.

ובעינינו, ההיכאה בפלע לא הייתה היכאה בלבד, אלא שבר; משה שבר בפלע שני שברים, ועל ידי כך יצא המים. והרבה יש לנו להרחב בהבדל שבין ההיכאה והדיבור. ומה שנפל לא לראות, שכאשר חקרתי יחד עם קבוצת תלמידי חכמים את הפלע מכל הכוונים, גילינו שכמעט וניתן לראות בבירור את שתי היכאות והשברים שעשה משה בפלע; היכאה אחת מצד ימין, והיכאה גדולה יותר מצד שמאל. אולם יחד עם זאת, הוא באמת פרץ את גבול הארץ, ושם בדוק בטור השבר השמאלי, עובר המ עבר היחידי מדבר צין לתוכה ארץ ישראל, הלא הוא המעביר הקשה והمفוטל של מעלה עקרבים; כי לא זכינו באותו מועד שהמעבר ייפתח בצורה חלקה וסלולה על ידי הנס.